

haandfast den højtærede Erhvervsminister tager paa Forholdet. Jeg maa sige, at den højtærede Erhvervsministers ærede Meningsfælle, det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (J. A. Hansen), er jeg mere bange for i det Stykke. Han udtaler sig overordentlig stillfærdigt om Forholdene, men glemmer dog aldrig at sige: Lad os ikke være doktrinære, lad os tale om det, lad os se, om vi ikke kan komme til Rette om det. Det vilde bedrøve mig meget, om det ærede Medlem kunde naa til ogsaa at omvende den højtærede Erhvervsminister paa det Omraade. Jeg haaber, at den højtærede Erhvervsminister vil holde sin Sti ren i den Sag, Talen her er om. Jeg skal tilføje, at de Udtalelser, der er faldet her i Dag fra den højtærede Erhvervsministers Side, jo ikke er venlige overfor de ærede Medlemmer af det konservative Parti, som indbyder paa Told, men paa den anden Side skal man ikke være helt sikker i sin Sag, og navnlig er jeg ikke helt sikker, naar jeg tænker paa det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds. Jeg maa sige, at jeg haaber, dette er en Episode; jeg haaber ikke, det er Ouverturen til den Komædie eller Tragedie, som de to ærede Partier maaske kunde opføre i Toldspørgsmaalet, til Skade for vort Lands Hovederhverv.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stauning): Den Frygt, det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) nylig har udtalt, er ganske ugrundet, han kan være fuldkommen tryk og lide paa mig med Hensyn til det Spørgsmaal, som her har været behandlet. Men unægtelig vilde det ikke være uden Interesse, om det ærede Medlem til Gengæld vilde antyde et og andet om, paa hvilken Maade Venstre vil være med til effektivt at imødegaa den Arbejdsløshed, vi har her i Landet. Hidtil, maa jeg tilstaa, har Venstre kun indkasseret Modstanden mod Toldlovgivningen uden at yde noget virkelig reelt som Indsats mod Arbejdsløsheden, men det er jo muligt, at Partiet, naar det faar tænkt over, hvor blidt og godt det er blevet behandlet ved denne Lejlighed, kommer paa bedre Tanker i Fremtiden og virkelig stiller sig til Raadighed for et loyalt Samarbejde om positive Foranstaltninger, sigtende til at lindre noget af den Nød, der eksisterer i Tusinder af Hjem, som Venstre hidtil ikke har skænket ret megen Opmærksomhed.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) fortjener virkelig Paaskønnelse for, at han rykkede frem til Undsætning for sin betrængte Meningsfælle, men jeg

synes egentlig ikke, han ydede noget, der bragte Sagen ind i et bedre Spor. Det ærede Medlem forlangte af mig, at jeg skulde vise Mod — det vil sige Mod til at gennemføre konservativ, protektionistisk, kapitalistisk Politik. Et saadant Mod føler jeg ingen Trang til at vise. Det ærede Medlem gjorde forskellige Bemærkninger om, hvad jeg havde sagt om Danmarks Interesse som eksporterende Land, og vilde paastaa, at det aldeles ikke var rigtigt, at vi var et saadant stærkt eksporterende Land. Ja, jeg indrømmer, at det kan man se forskelligt paa. Der er allerede nu af den ærede sidste Taler nævnt, i hvilket Forhold Landbrugs-eksporten staar til vor øvrige Eksport. Den Omstændighed, at vi i 1924 eksporterede for ca. 1 400 Mill. Kr. Landbrugsvarer, turde dog være et Vidnesbyrd om, at helt uden Betydning kan denne Eksport ikke være, og det er da ogsaa en kendt Sag, at Tredieparten af Landets Befolkning er knyttet til denne Eksportindustri, hvilket dog ogsaa er et Vidnesbyrd om, at dette Erhverv ikke er saa fuldkommen ligegyldigt og betydningsløst.

Det ærede Medlem gjorde en Betragtning gældende med Hensyn til vort Lands Suverænetet. Han vilde skyde mig i Skoene, som man siger, at jeg i Virkeligheden ikke hævdede Landets Suverænetet. Jo vist hævder jeg Landets Suverænetet, men for mig er Begrebet Suverænetet ikke det samme som Galskab. Landet skal selvfølgelig hævde sin suveræne Ret, men det skal, som enhver fornuftig Mand maa gøre det i mindre Forhold, tage praktiske Hensyn til de Forhold, som man nu en Gang er sat her i Verden for at skulle leve og virke under.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa Antegnelser mod Eksporten ud fra den Opfattelse, at det kunde ikke skade os, hvad vi foretog, thi vi sendte jo næsten det hele til England, og der vilde vi ikke komme i nogen Forlegenhed med vore Toldforanstaltninger. Jeg tør ikke nære saa stor Tillid til det ærede Medlem, at en saadan Forsikring fra hans Side er tilstrækkelig for mig; jeg er aldeles ikke overbevist om, at det ærede Medlem har Ret i saa Henseende. Men jeg er paa den anden Side vidende om, at det ærede Medlem har Uret, naar han hævder, at vor Landbrugseksport til andre Lande ingen Rolle spiller; thi det er dog en Kendsgerning, at et enkelt andet Land tager ca. Tredieparten af vor Landbrugs-eksport og f. Eks. af Smørret afgjort mere end Tredieparten. Naar saa er, forekommer